

Sygn. akt I C 10/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lubaczowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Artur Broś

Protokolant: Renata Złonkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 roku w Lubaczowie

sprawy z powództwa (...)Bank (...)S.A. z/s we W.

przeciwko U. D.

o zapłatę kwoty 51.615,76 złotych

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617,00 zł (sł. trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu tj. kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 10/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 marca 2016 r.

Powód (...) Bank (...)S.A we W. wnosił o zasądzenie od pozwanej U. D. kwoty 51.615,76 zł. z umownymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2015 r. od kwoty 45.391,77 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana w dniu 11 czerwca 2013 roku zawarł z pozwaną umowę „kredytu w zakresie umowa pożyczki gotówkowej” na kwotę 50.500,00 zł, którego nie spłaciła.

Wobec nieregulowania należności, bank wzywał pozwaną do zapłaty a wobec jej braku, po upływie terminu do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna z dniem 13.05.2015 r. Pismem z dnia 1.04.2015 r, wezwał powód pozwaną do zapłaty długu. Z wyciągu z ksiąg banku z dnia 22.06.2015 r wynika, że na dług pozwanej składają się kwoty: 45.391,77 zł należności głównej, 5.663,99 zł odsetek od dnia 11.06.2013 r, 560 zł kosztów, opłat i prowizji oraz dalsze odsetki od daty wystawienia wyciągu z ksiąg banku od kwoty kapitału- umowne w wysokości maksymalnej.

Od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 30 października 2015 r –sygn. akt VI Nc-e 2084630/15, pozwana U. D. złożyła sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów, podnosząc nie otrzymania dokumentów będących podstawą pozwu. Wskazała, że wszystkie pożyczki i kredyty jakie zaciągała były przez nią spłacane a ponadto ubezpieczone. Wnosiła o zobowiązanie powoda do przedstawienia oryginału umowy pożyczki wraz z załącznikami i polisami ubezpieczeniowymi oraz szczegółowym rozliczeniem zadłużenia.

Z niewiadomych powodów, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę pozwanej zamieszkałej w K., Sądowi Rejonowemu w Lubaczowie, czym tut. Sąd pozostawał związany, zgodnie z art. 200§2 kpc.

Sąd ustalił i zaważył co następuje:

W pozwie powód wskazał szereg dowodów takich jak umowa pożyczki z dnia 11.06.2013 roku, tabela opłat i prowizji i wykazem historii kredytu, wyciąg z ksiąg banku, wezwanie do zapłaty.

Zgodnie z art 505³⁷§ 1 kpc, po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

Tak więc Sąd wezwał powoda do uzupełnienia powyższych braków formalnych pozwu, zarządzeniem z dnia 18 stycznia 2016 roku.

Powód uiszczył należną opłatę uzupełniającą oraz przedstawił pełnomocnictwo wraz z odpisem z KRS.

Żadnych dowodów powód nie przedstawił.

Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak stanowi art. 232 kpc, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Te obowiązki materialno i formalno prawne stron postępowania, konkretyzuje przepis art. 3 kpc, zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

Obowiązek przewidziany w przepisie art. 3 kpc w zakresie, w jakim dotyczy przedstawiania dowodów, nie został obwarowany przymusem procesowym. Ponieważ co do zasady podejmowanie przez strony czynności procesowych w postępowaniu cywilnym nie jest obowiązkowe, należy jednoznacznie stwierdzić, że nie podejmując ich, strona musi liczyć się z negatywnymi konsekwencjami, takimi jak przegranie procesu, w następstwie nieprzedstawienia dowodów a więc nie udowodnienia roszczenia.

Sytuacja taka miała miejsce w niniejszym procesie, w którym zresztą pozwana podniosła zarzut nieudowodnienia roszczenia.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu.

Ponieważ powód przegrał proces w całości, o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)